

ÎNTÎMPINÎND A 40-a ANIVERSARE A PARTIDULUI

O evocare documentată și patetică

---

u prilejul celei de a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din România, Teatrul „Constantin Nottara“ pune în scenă piesa *Primăvara* de Aurel Mihale, piesă care reprezintă totodată debutul în dramaturgie al cunoscutului nostru prozator.

Drama lui Aurel Mihale evocă într-o amplă viziune de frescă istorică, evenimentele care au urmat actului epocal de la 23 August, zugrăvind procesul de cimentare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, care, sub conducerea partidului, au înfrînt rezistența înverșunată a clasei burghezo-moșierești, deschizînd drumul spre preluarea puterii de către proletariat.

Evocarea documentată și patetică a lui Aurel Mihale este susținută de cîțiva eroi, muncitori și țărani, bine realizați în autenticitatea lor istorică, într-un context dramatic din care nu lipsesc momente pline de tensiune.

Regia — pe care o semnez — se străduiește să rezolve într-un spirit de teatru modern planurile epice vaste pe care ni le oferă lucrarea lui Aurel Mihale, cu sprijinul și colaborarea scenografiei stilizate și pline de sugestii a lui M. Marosin.

Pentru a da coerență scenică și dinamism evocării lui Aurel Mihale, în afara rezolvărilor de sinteză vom recurge la o serie de procedee, înrudite cu cinematografia, valorificând prin ritm episoadele dense din punct de vedere dramatic, conținute în text.

Sperăm ca spectacolul cu piesa *Primăvara* a lui Aurel Mihale să răspundă, prin spiritul și forța lui agitatorică, marelui eveniment pe care-l întîmpinăm.

George Vraca

artist al poporului,

directorul Teatrului „Constantin Nottara”

Drumul unei tinere comuniste

ncă în ședința de constituire a noului nostru teatru, printre problemele de o deosebită importanță — pe care am considerat necesar să le pun în atenția întregului colectiv — a fost și aceea a realizării unui spectacol de o cit mai înaltă ținută ideologică și artistică, închinat apropiatei aniversări a 40 de ani de glorioasă luptă a partidului clasei noastre muncitoare. Această problemă a continuat să constituie una dintre preocupările noastre de prim ordin, chiar în toila muncii extrem de angajate a tuturor forțelor noastre artistice, la cele două spectacole cu care teatrul și-a deschis activitatea: Prima întîlnire și Marșienii.

Dintre textele citite în perspectiva realizării spectacolului închinat săr-bătorii din mai a poporului nostru, ne-am oprit asupra aceluia semnat de Dan Tărchilă și intitulat Marele fluviu își adună apele. Ni s-a părut

binevenită pe scena noastră această piesă, care redă convingător drumul evolutiv al unei tinere comuniste, de la fetișcana oropsită, revoltîndu-se spontan în fața nedreptăților sociale și neînțelegîndu-le, pînă la luptătoarea conștientă, înrolată în rîndurile Partidului Comunist, capabilă de orice sacrificiu în slujba clasei sale. La călduroasa primire de care piesa lui Dan Tărchilă s-a bucurat în cadrul colectivului nostru, a contribuit și interesul pentru formula dramatică folosită de autor, și anume: poemul dramatic, dinamizat prin tonul său mobilizator — din care nu lipsesc accentele romantismului revoluționar — și printr-o permanentă legătură cu sala, prin succedarea aproape cinematografică a momentelor. Consiliul artistic, conducerea teatrului, secretariatul literar au consacrat mult timp discuțiilor cu autorul, sprijinindu-l cu numeroase propuneri și sugestii în ceea ce privește atît orien-